

Pintor treballant

Signat *Picasso* a l'angle inferior esquerre
i datat 31.3.65 // al revers

Mougins

Oli i *Ripolin* sobre tela

100 x 81 cm

Adquisició, 1968

MPB 70.810

L'obra

El tema de l'artista i la model va sorgint durant tota la vida de Picasso. Apareixia ja en l'obra de joventut o també als gravats dels anys 30 de la *Suite Vollard* i a *Le Chef-d'Oeuvre Inconnu*. És, però, en els vint anys darrers (1953-1973) quan arriba al punt culminant i la pintura es converteix en model, subjecte o exemple. L'artista, posseïdor de la capacitat de crear, d'interpretar i de transformar la realitat, esdevé el centre de l'obra. Al museu podem veure des del protagonisme concedit a la desmesurada figura del pintor a *Las Meninas* (conjunt, 1957) a nombrosos gravats de 1963 a 1971, titulats *Pintor treballant*, *La model i el seu pintor*, *El pintor i la model*, *Model posant i pintor*, *Vell pintor i model vella*, *Pintor davant la tela*.

En l'oli *Pintor treballant* es comencen a sentir alguns aspectes formals del seu estil tardà, que s'inicia el 1964. Aleshores desenvolupa una nova expressió pictòrica fundada en una gran llibertat i una espontaneïtat, d'una estètica primària. Hi destaquen l'estil taquigràfic, la materialitat de la pintura, la pinzellada a vegades molt espessa, a vegades molt fina, els traços de pinzell marcats.

En la vellesa sembla com si després d'haver-ho vist tot, Picasso ho deixi tot. Alguns crítics hi veuen un acte creatiu de decrepitud, de retorn a la simplicitat de la infantesa, a la ingenuïtat i d'altres en canvi en perceben la manifestació de l'haver arribat més enllà de tot i de la màxima expressió d'infinita llibertat de tractament de l'espai pictòric.

Aquesta pintura presenta subtils colors rosats, blaus i grisos, que l'artista complementa amb el blanc per conferir a l'obra una forta lluminositat.

Ubicació

Sala 16